2.

Prussakate kaubamise juures on kõd need
sanad sõnad prunginawad, mis kõigi kaubamise juures. Neid kaubakse ago kadu ehk kui
riiwamise aeg s. o. kui wanad kuu lõpeb ja
noor kuu hakkab. Selle tarwis wõetakse
3 witsa kimpu ja hakkatakse siis waljo
mineku ukse juurest ropsimad, mis kõi
kõigest tulles sinna peab lõpema; ago ikka
nii, et esimene ropsija kõige kõrgemalt,
teine wahelt ja kolmas kõige madal
lamalt seina ropsib. On ropsimine
lõpenud, siis wõetakse witsa kimbud ja
minnakse kas jõe, oja, halli kõd ehk metsa
juure ja wisatakse üle pahema õlu
üteldes: „Minge kuu kuulmata ja päewa
nägemata sinna, kuste olete tulnd!"
Siis peawad nad kohe kadumad.

3.

Kui wanemad tahtwad, et nende
tütred noorelt mehele peawad saama,
siis peab lapse esimese pesemise wee
„sõnni kärja" selga wiskama; see peab sõõ
head (wana rahwa kõendamise järele) tegema, et
naisterahwas mitte wanaks tüdrukuks
ei peaks jäämad.

7.

Miks ei laula meie neiud?
Klukk ei meie kudrus kaelad.
Selt ei laula meie neiud,
Klukk ei meie kudrus kaelad;
Et nad wiitud wiisid peesid,
Klusamad saadetud jõe.
Wiisid wiitud Wene maale
Jälle jõitud jõnderi kuud,
Pisu kesed põngeri kuud,
Rikkaste rocka lugejad,
Waeste waro põrijad.
Neiu kene, noore kene!
Mis sull wigu mulle tulles,
Mulle tulles, mulle olles?
Mull on tuba tulbidesta,
Sein on südi lindidesta,
Kes kelt mere kõrgaltesta,
Lagi peale litterista,
Raästo kord oli kudrustesta,
Ari angerja nahasta.
Linnu kesed, langu kesed!
Laske need nii nad rutku põista,
Jõitud kõieste jo karocka.
Millaes me siis ki sinna saame,